

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Մոր ցավը

Յա՛ սիրտ տվեք, որ դիմանամ
Գըլխիս ընկած ժեռ քարին...
Յա՛ մահ տվեք, որ չիմանամ
Ազիզ բալես ո՞ր տարին...

Մեր վաթանը կրրակն առավ,
Կրրակն ընկա՛ւ Է՛ն օրեն,
Գյոզալ բալիս թուրքը տարավ...
Տունդ քանդվի՛, անօրեն:

Սև են հագել, սուգ են անում,
Վա՛յ են տալիս սև գըլխուս.
Քեզ են կանչում ձե՛ն չես հանում,
Ո՞ր ես, ո՞ր, իմ աչքի լուս...

Ախ սիրտ տվեք, որ դիմանամ
Գըլխիս ընկած ժեռ քարին...
Յա՛ մահ տվեք, որ չիմանամ
Ազիզ բալես ո՞ր տարին...